

Златенъ пжтъ се ниже
презъ гори, долини,
пжтътъ който свѣти
хиляди години.

Селското клепало
утре ще удари,
рано да посрещнемъ
млади коледари.

Първия ангелъ : Да бързае, сестри! Преди да падне утрениятъ снѣгъ, елхата трѣба да бжде наредена! Земнитѣ хора небива да усѣтятъ нашия небесенъ дѣхъ. Никой да не знае, че презъ една омагьосана нощъ, слѣзохме тукъ, по бѣлата пжтека на Витлеемската звезда. (Навежда се и взема подъ елхата клетка и птиче) Гледайте, сестри, малко птиче! То спи, сънува. Ще го поставя на най-високия клонъ до бѣлата свѣщица. (Слага клетката на дървото) Птичето първо ще запѣе утре рождествената пѣсенъ. Нека детето, на което се падне, животътъ му бжде хубавъ, ясенъ като вечерницата.

Тритѣ ангела едновременно: Нека бжде!... Нека грѣе надъ неговото малко сърдчице да го брани отъ злини!...

Третиятъ ангелъ: Вижте, сестри, (сочи къмъ прозореца) снѣгътъ се засили! Ще вали цѣла нощъ, и утре презъ деня ще вали да стане земята бѣла, чиста, като майчина обичъ. Нали Синъ Божий ще се роди, ще Го повиемъ въ пелени отъ синя свила, ще го повиемъ въ златни повои, ще го сложимъ въ сребърни люлки и, когато светата люлка го залюлѣе, ще запѣятъ хиляди звънчета, ще стигне звънътъ до земнитѣ камбани. Ще ударятъ, и свѣтлата вестъ като ликувание ще стигне до хората...